

TEORIJA O TRI SVETA - KONTRAREVOLUCIONARNA I ŠOVINISTIČKA TEORIJA

(izvod iz "Imperijalizam i revolucija", Enver Hodža, 1979.)

Danas protiv lenjinističke teorije i strategije revolucije i oslobodilačke borbe naroda, otvoreno istupaju i vode borbu u širokom frontu kineski revizionisti. Toj slavnoj naučnoj teoriji i strategiji oni pokušavaju da pripišu svoju teoriju "O tri sveta", koja je lažna, kontrarevolucionarna, i šovinistička. Teorija "Tri sveta" protivreči teoriji Marksa, Engelsa, Lenjina i Staljina, tačnije, ona je njena negacija. Nevažno je ko je smislio termin "treći svet", ko je prvi podelio svet na tri dela, ali je bitno da Lenjin takvu podelu nije pravio, a KP Kine reklamira originalnost te teorije, tvrdeći da je osmišljena Mao Cetungom. Ako je autor te teorije on, ako je on prvi formulisao, to je svedočanstvo da nije bio marksista. Ali i da je čak preuzeo, i to je dovoljno da ne bude marksist.

KONCEPCIJA O "TRI SVETA" - NEGACIJA MARKSIZMA-LENJINIZMA

Saznanje o postojanju "tri sveta" ili podele sveta na tri dela je rasistička i metafizičko shvatanje, nastalo svetskim kapitalizmom i reakcijom. Istovremeno, rasistička teorija, koja deli zemlje na tri dela, ili tri "sveta", ne samo po boji kože. Ta klasifikacija je sprovedena na osnovu nivoa ekonomske razvijenosti zemalja, stremeći da odele "rasu velike gospode" s jedne strane, i "rasu plebsa" sa druge, stvoriti metafizičku podelu, kako je to u interesu kapitalističke buržoazije. Ta teorija posmatra narode kao stado ovaca, kao amorfnu celinu. Kineski revizionisti tvrde i propovedaju, da "rasa gospode" treba da bude sačuvana, a "rasa parijske i plebske" treba da mirno i predano služi prvoj.

Marksističko-lenjinistička dijalektika uči da razvitku nema granica, da ništa ne prestaje da se menja. U tom neprekidnom procesu razvitka ka budućnosti će se desiti kvantitativne i kvalitativne promene. Naša epoha, kao i svaka druga, karakterizuje se dubokim protivrečnostima, koje su opredelili Marks, Engels, Lenjin i Staljin. Ona je epoha imperijalizma, i proleterskih revolucija, samim tim i epoha velikih kvalitativnih i kvantitativnih promena, idući ka revoluciji i preuzimanja vlasti od strane radničke klase i izgradnje novog socijalističkog društva. Celokupna teorija Marksa je zasnovana na klasnoj borbi i na dijalektičkom i istorijskom materijalizmu. Marks je dokazao, da je kapitalističko društvo društvo eksploatatora i eksploatisanih, da će

klase biti likvidirane samo onda kada bude izgrađeno besklasno društvo - komunizam. U savremenom dobu živimo u stadijumu rušenja imperijalizma i pobjede proleterskih revolucija. To znači da u sadašnjem kapitalističkom društvu postoje dve osnovne klase, proletarijat i buržoazija, koje se nalaze u nepomirljivoj borbi, ne na život, već na smrt među sobom. Ko će od njih pobediti? Marks i Lenjin, marksističko-lenjinistička nauka, teorija i praksa revolucije dokazuju i ubeđuju nas u to da u konačnom ishodu pobeđuje proletarijat koji će uništiti, svrgnuti buržoaziju, imperijalizam, sve eksploatatore i izgraditi novo socijalističko društvo. Oni takođe uče da će u tom novom društvu još dugo vremena postojati klase, radnička klasa i radno seljaštvo, koje se nalazi u tesnoj vezi međusobno, ali će postojati i ostaci svrgnutih klasa. U toku svog tog perioda ti ostaci, kao i protivnici socijalističke izgradnje, pokušaću da povrate izgublenu vlast. Samim tim, i u socijalizmu će biti klasna borba, i to žestoka. Marksisti-lenjinisti su uvek napominjali, da u svim zemljama isključujući one gde je pobedila revolucija i uspostavljen socijalistički poredak, postoje siromašne klase na čelu sa proletarijatom, i bogate klase sa buržoazijom na čelu...

Samo po teoriji Mao Cetunga o "tri sveta" klasa i klasne borbe nema ni u jednoj zemlji. Ta teorija sve to ne primećuje, već sudi na osnovu buržoaskih geopolitičkih koncepcija i stepena njihovog razvitka. Posmatrati svet kao podeljenog na tri dela, na "prvi svet", "drugi", i "treći svet", kako to rade kineski revizionisti, a ne kroz klasnu prizmu, znači skrenuti sa marksističko-lenjinističke teorije o klasnoj borbi, negirati borbu proletarijata protiv buržazije za prelaz od zaostalog ka novom, socijalističkom društvu, a zatim i besklasnom komunističkom društvu. Podeliti svet na tri dela, znači ne poznavati karakteristike epohe, ometati proletarijat i narode da idu putem revolucije i nacionalnog oslobođenja, ometati ih uborbi protiv američkog imperijalizma, protiv sovjetskog socijal-imperijalizma, protiv kapitala reakcije u svakoj zemlji u bilo kom delu sveta.

Teorija o "tri sveta" propoveda socijalni mir, klasno primirje, teži ka uspostavljanju saveza među nepomirljivim neprijateljima, proletarijatom i buržoazijom, ugnjetenima i ugnjetačima, narodima i imperijalizmom. Ona teži da produži život starom, kapitalističkom svetu i da ga očuva, istupajući za prekid klasne borbe. Ali klasna borba, borba proletarijata i njegovih saveznika za preuzimanje vlasti i borba buržoazije za ostajanje na vlasti nikada neće prestati. To je neosporna istina, koju ne mogu izmeniti nekakva teoretisanja o "svetovima"...

Lenjin i Staljin su posle Oktobarske revolucije govorili da u naše vreme postoje dva sveta - kapitalistički svet i socijalistički, iako je socijalizam bio ustanovljen samo u jednoj zemlji. "... Postoje u svetu, dva sveta - stari, kapitalizam, koji je zbunjen, i koji nikada neće odstupiti, i rastući novi svet, koji je još vrlo slab, ali koji raste, jer je nepobediv" (Lenjin,1921.). To je klasni kriterijum deljenja sveta, koji važi i danas, bez obzira na to što socijalizam nije pobedio u dosta država, i što staro buržoasko-kapitalističko društvo nije zamenjeno novim... Rukovodeća društvena sila naše epohe je proletarijat. Lenjin je primećivao, da rukovodeću silu, koja pokreće istoriju napred, sačinjava ona klasa koja "...u centru te, ili druge epohe opredeljujući njenu sadržinu, glavne osobenosti istorijskog položaja u epohi itd".

Kineski revizionisti, uprkos tom lenjinskom ukazivanju, teže da predstave "treći svet" "velikom pokretnom silom, koja "okreće napred točak istorije"... Kinesko rukovodstvo ne prihvata da u "trećem svetu" postoje ugnjeteni i ugnjetači, da postoji proletarijat i robovi, siromašno i obespravljeno seljaštvo, s jedne strane, i kapitalisti i zemljoposednici sa druge, koji eksploatišu i pljačkaju narod. Ne primećivati takvu klasnu podelu u tzv. "trećem svetu", ne primećivati postojeće antagonizme, znači reviziju marksizma-lenjinizma, i zaštitu kapitalizma. U zemljama tzv. "trećeg" sveta na vlasti je uglavnom kapitalistička buržoazija...

Negirajući klasnu borbu, kineska teorija o "tri sveta" negira borbu naroda za oslobođenje od inostranog gospodstva, za osvajanje demokratskih prava i sloboda, negira njihovu borbu za socijalizam. Ta kontrarevolucionarna i antinaučna teorija poništava borbu naroda protiv neprijatelja, imperijalizma, socijalimperijalizma, celokupne međunarodne buržoazije...

Koji je smisao kineskog poziva "zemljama trećeg sveta" da se ujedini sa zemljama "drugog sveta" na borbu protiv polovine "prvog sveta", kada takva podela sveta zbunjuje narode, koji se bore sa ugnjetačima i njihovim oligarhijama i kod kojih su različita očekivanja i različit nivo razvijenosti? ...

Deleći svet na tri dela, Komunistička partija Kine propoveda klasno pomirenje. Istinski marksisti-lenjinisti nikada ne zaboravljaju lenjinski stav o tome da oportunisti i revizionisti nastoje da smekšaju klasnu borbu, želeći da obmanu redničku klasu u ugnjetene ljude "revolucionarnim" formulama, deformišući sadržaj marksistčko-

lenjinističkog učenja. Upravo to radi i kinesko revizionističko rukovodstvo, propovedajući primirje i mirno postojanje radničke klase sa buržoazijom...

Samo na osnovu naučne analize, a koja je osnovana na bazi marksističko-lenjinističke teorije, moguće je pravilno odrediti koji narod je zaista slobodan, a koji u ropstvu, koja država je slobodna a koja zavisna i potlačena. Marksističko-lenjinistička teorija jasno ukazuje ko su tlačitelji i eksploatatori naroda i koji je put za osvajanje svoje slobode, nezavisnosti i suvereniteta. Jedino tako, u svetlu marksizma-lenjinizma... shvatamo slobodu, nezavisnost i suverenitet država...